

دکتر سید موسی صمیمی

Political Economy

Promoting dialogue and discourse

Dr. Said Musa Samimy

Email: samimy@aol.com

هشتم مارچ ۲۰۱۶

به مناسبت روز جهانی زن

در گستره مبارزه زنان برای حق رأی بانک هرست، "بانوی آتش نشین"

پس منظر:

مبارزه زنان برای حقوق مساوی با مردان، به مثابه جزئی از مبارزه برای رهای بشر از بند اسارت مردسالاری و وابستگی های ساختاری، با دشواری های چند بعدی مواجه بوده واز همین نگاه پر از نشیب و فراز تاریخی است. اگر در این راه زنان در کشور های خود مدار دست آورد های نسبی هم کسب کرده اند، ولی در بخش های مهم و تعیین کننده مناسبات اقتصادی-سیاسی، با وجود قوانین و لایحه های حاکم در مورد برابری زن و مرد، زنان هنوز هم در همین سرزمین ها از مردان همتای شان، از نگاه توانی های کاری، مزد کمتر گرفته و در هیرارشی سیاسی-اجتماعی به مشکل می توانند جایگاه در خور توانی های شان را در مدارج عالی احراز کنند.

اما در کشور های پیرامونی وضع زنان اکثراً مانند گذشته های دور، رقت بار بوده و زنان از حقوق مدنی در کل و از حقوق برابری با مرد به شکل خاص آن محروم می باشند. زنان در این سرزمین ها اگر از یک سو تحت استبداد ساختار های "مردسالاری، مرد تباری و زیست محوری مرد" رنج می برند، از سوی دیگر آنها در کنار مردان مستمند و مزد بگیر در بند نظام های اقتدار گرای سیاسی و استبدادی باج گیر به سطح "بخور و نمیر" در جدال دایمی بین "حیات و ممات" به سر می برند.

ولی دست آورد های حقوق مدنی زنان در کشور های خود مدار امروزی نیز به هیچ گونه زاده

"تصادفات نیک" مانند "عطیه آسمانی" نبوده، برخلاف این دست آورد ها فرآورده مبارزات دشوار و دراز مدت زنان پیشتاز می باشد که در کارزار سیاسی "سرهای خود را به کف دست گرفته" و با قامت های راست راه پر پیچ و خم آزادگی را، که انسان در کل به آن محکوم می باشد، پیموده اند.

در این جا اکنون بر دفتر مبارزات امیلین پانک هرست، بانوی مبارز انگلیس به مثابه الگوی از تلاش های مشقت بار زنان انگلیس در اواخر قرن نوزده ام و اوایل قرن بیستم نظر گذرایی انداخته می شود.*

پانک هرست، آراسته با پندار هدفمند و کردار سازمانی

امیلین پانک هرست - Emmeline Pankhurst - خانم انگلیسی که از اوایل جوانی تا خزان عمرش (۱۸۵۸ تا ۱۹۲۸) علییه بی عدالتی های جامعه انگلیس همان زمان به پا خاسته بود، یکی از پیش تازان نامور مبارزه زنان برای آزادی و حقوق مساوی محسوب میگردد. پانک هرست که هوادار نافرمانی مدنی بوده و سازمانی فکر میکرد، در سال ۱۹۰۳ در همراهی با کریستابل و سیلویا، دو دختر مبارزش "بنیاد اجتماعی و سیاسی زنان" را پایه گذاری کرد. نظر به یک کشمکش با یک پلیس محل در سال ۱۹۰۵، پانک هرست برای نخستین بار زندانی گردید. پس از آن، در کنار اعضای دیگر بنیاد سیاسی، این حلقه "مادر و دو دختر" چندین مرتبه، بدون مجوز قانونی، گرفتار گردیده و مدت ها را در زندان سپری کردند.

پس از آنکه یک راهپیمایی این حلقه زنان مبارز توسط پلیس سرکوب گردید، پیشقراولان جنبش آزادی زنان پس از سال ۱۹۱۰ دست به اقدامات هدفمندی زدند که بنام "مبارزه برای حق رای برای زنان" شهرت یافت. از آنجایی که فراخوان این گروه با واکنش های ساختاری روبرو گردید، پس فعالان آزادی خواه به شکستن شیشه های پنجره ها، آتش سوزی ویلا های ثروتمندان، تخریب چمن زار های بازی گلف و در اخیر دست به تخریب "باغ نباتات شاهی" زدند. ولی میزان خسارات مادی این کارکرد ها در مقایسه با بکار برد زور و خشونت علیه زنان در جامعه مردسالار در واقع ناچیز بود:

پیگرد دایمی زنان از خانه تا محل کار، آسیب و آزار در کوچه و بازار و در اخیر برهم زدن تظاهرات زنان با سنگ و چوب، همه و همه در دستور روز مردان قرار داشت. در حضور پلیس هایی که خود در انتظار نوبت بد رفتاری علیه زنان بودند، مردان بر زنان سخنور حمله برده و آنها را لت و کوب می کردند.

زمانی که زنان مبارز در زندان ها دست به "اعتصاب غذا" زدند، تا به مثابه "زندانیان سیاسی" شناخته شوند، می بایست به "تغذیه اجباری" تن دهند. از آنجایی که این امر به شکل روز افزون موجب خشم حتی خود مردان هم گردید، حکومت مجوزی را به نام "قانون گربه و

موش تصویب کرد. به اساس این قانون، زمانی که زنهای زندانی نظر به اعتصاب غذایی بسیار ضعیف می شدند، آنها عجالتاً آزاد می گردیدند، تا پس از تجدید قوا دوباره به زندان برگردانده شوند.

"هنر دفاع خودی" در خدمت پیشقراولان سیاسی زن

هدف اساسی قوانین و لوایح حکومت در این نکته نهفته بود تا رهبران جنبش آزادیخواهی زنان را هم جسماً ضعیف ساخته و هم از طریق تهدید به لت و کوب "روان مبارزاتی" آنها را سست سازد. در این برهه حساس که زنهای مبارز به چالش بزرگ خوانده شده بودند، "**هنر دفاع خودی**"، که داشت تازه در بریتانیای آن زمان ترویج می یافت، به داد این پیشقراولان سیاسی رسید.

ادوارد ویلیام برتن رایت، مهندس انگلیسی که از سفر طولانی به جاپان برگشته بود، در سال ۱۹۰۰ در لندن "بنگاه دفاع خودی بارتیت سو" را افتتاح کرد؛ بارتیت سو، یک نوع ترکیبی جنگ دفاعی از هنرهای جوجوتسو، مشت زنی، پهلوانی و ساوات-مشت زنی فرانسوی-بود.

ادیت و ویلیام گرود، زن و شوهر ورزشکار به اندازه از این "هنر ورزشی تازه وارد" به هیجان آمدند، که چندی بعد مسئولیت این نهاد را بر دوش گرفته و با تاسیس شبکه های بیشتر در نقاط مختلف شهر به آموزش این هنر برای کودکان و بانوان پرداختند. زنان و رهبران سازمان های "بنیاد اجتماعی و سیاسی زنان" و هم چنان اعضای فعال "نهاد آزادی زنان" که در سال ۱۹۰۷ تاسیس گردیده بود، به مثابه یک نیاز سیاسی به فرا گرفتن این هنر دفاعی آغاز کردند. به غرض حفظ و صیانت زنان آزادی خواه از حملات پلیس، خانم سلویا پانک هرست، دختر امیلین پانک هرست یک "گروه امنیت خصوصی" که در سال ۱۹۱۳ بنام "Bodyguard" شهرت یافته و متشکل از چهل زن آموزش دیده با فن دفاع خودی بود، ایجاد کرد. به غرض حفظ جان و حیثیت مظاهره کنندگان، اعضای این نهاد با سنگ پارچه، دنده های پلاستیک و چوبی مجهز میگردیدند. با وجود برداشتن زخم و شکستن استخوان، این گروه محافظان زن در شهامت و دلاوری از هم سبقت جسته و تنها از این طریق می توانستند در مقابل تعداد کثیر پلیس به شکل گروهی دست و پنجه نرم کنند. امیلین پانک هرست در ستایش از این کارنامه های Bodyguard چنین می نویسد: "آنها در بهترین حالت روانی و جسمی بوده و در این مورد می بالیدند. یکی از جان باختگان ما که سرش آسیب برداشته بود، اجازه نداد تا زخم سرش دوخته شود. او می خواست تا این "ضرب زخم" برای همه قابل رویت باشد. این است روحیه واقعاً مبارزاتی."

"حق رای"، دست آورد راهیان راه آزادی

پس از آنکه بریتانیای کبیر در جنگ جهانی اول علیه آلمان داخل جنگ شد، تحت رهبری امیلین پانک هرست، بنیاد اجتماعی و سیاسی زنان تصمیم گرفت تا از مبارزاتی که منجر به رویارویی با پلیس میگردد، خودداری کند. از این جهت او سازمان Bodyguard را منحل کرد، تا از تلاش های ملی حکومت در جنگ خانمانسوز پشتیبانی کرده باشد. با اتخاذ این استراتژی، پانک هرست بر حق و وجیه شهروندی زنان در راستای بر حق بودن خواست های آنها،

صحه گذاشت. در بدل این گام مهم سیاسی، **هشت ملیون زن انگلیسی بالاتر از سن سی در ۱۹۱۸ حق رای کسب کردند.**

این نوشته برگردان مختصر با حواشی چند این جانب از یک مضمون است که در مورد مبارزات پانک هرست در این اواخر در جریده لوموند با این مشخصات نشر گردیده است:

Daniel Paris-Clavel, Ju-Jutsu für Suffragetten,in: LE MONDE diplomatique, Febraur 2016, S.23